

יפעת אלוך | Forbidden game | דיו על נייר, 2014. 30/40 ס"מ

סיפור הפגיעה שלי

מאת עדי

את המצב ברוב המקרים הסביבה רק מזיקה להם וגורמת לפגיעות נוספות.

לשמחתי, לי היו מעגלי תמיכה - ההורים והחברים הקרובים שהצליחו להבין את הרגשות והמצב שלי בלי לשפוט אותי על סמך שמועות.

הסיפור הפגיעה שלי שלי נחשף רק בזכות חברות וחברים קרובים שלי שראו שאני מתנהגת מוזר ולא שמחה ואנרגטית כמו תמיד ושייתפו את הצוות החינוכי בבית הספר במה שעובר עלי. אני בטוחה שלולא הם סיפור הפגיעה שלי לא היה מתגלה והייתי ממשיכה לסבול ולנסות להתמודד לבדי.

אני חושבת שעבור נער או נערה שעברו פגיעה מינית, חשוב והכרחי שההורים והחברים שלהם יכילו אותם עם כל הקושי שבכך, והייתי מציעה להם לנסות לדמיין את עצמם במצב דומה ומשם לפעול ברגישות ובנכונות על מנת לעזור לנפגע להתמודד עם מצב נפשי קשה מאוד.

אני עדי, בת 14, לומדת בכיתה ח' באזור הדרום. במהלך השנתיים האחרונות עברתי מספר פגיעות מיניות ברשת חברתית. לדעתי, פגיעות מיניות ברשת חברתית הן דבר חמור ביותר שמשאיר צלקת רגשית ומשפיע על החיים לטווח ארוך, לבני הנוער אין, לדעתי, ידע על כלים ועל דרכים להתמודד עם הטרדות ופגיעות מיניות, המון נפגעים ונפגעות מעדיפים שלא לשתף במה שעובר עליהם ומגיעים למצב של פגיעה נפשית גדולה מאוד וגם אלו שכן משתפים לא תמיד מקבלים את העזרה אותה היו רוצים. לדעתי, נערים ונערות שמצליחים לשתף ולספר על מה שקרה להם, צריכים לקבל ממרכזי הסיוע שמיועדים לכך עזרה וכלים להתמודדות עם המצב וללוות אותם במשך כל התהליך. בדרך כלל, נער או נערה שעוברים פגיעה מינית לא מתקבלים על-ידי הסביבה והאנשים סביבם לא מצליחים להבין את מקומם ואת המצב הנפשי שבו הם נמצאים, ובמקום לעזור ולנסות לשפר

אני פונה לכל הנערים והנערות שמפיעים או מאיימים על ילדים כדי לקבל תמונות עירום, זה לא עושה אתכם לאנשים טובים יותר אני הייתי מתביישת לצאת מהבית אם הייתי מפיעה תמונה של מישהו, בין אם אני מכירה אותו ובין אם לא. אותם אנשים שמפיעים חושבים רק על עצמם ועל מה שנכון להם באותו רגע, אבל הם צריכים לחשוב צעד אחד קדימה ולהבין שמה שהם מחליטים לעשות עלול להרוס את החיים שלהם ושל הנפגעים.

מה שעזר לי לשבור את קשר השתיקה ולספר את הסיפור שלי הוא לשמוע על נערות שחוו סיפורים דומים של פגיעה ברשת, וראיתי שהן הולכות עם הסיפור שלהן בגאווה ולא מסתירות אותו כי לא הנפגעת צריכה להתבייש במה שקרה לה, הפוגע הוא שצריך להתבייש.

חשוב מאוד שנער או נערה שחוו פגיעה מינית ידעו שהם חייבים לשתף ולספר על מה שקרה להם, להורים או לאנשי המקצוע במרכזי הסיוע שאליהם ניתן לפנות 24 שעות ביממה במספר 1202, כדי שיוכלו לעזור להם ולטפל בהם כמה שיותר מהר.

לצערי בזמן שזה קרה לי לא הייתה לי מודעות למרכזי התמיכה שקיימים, ולהורים שלי לא יכולתי לספר כך שגם אחרי שעבר הרבה זמן ואזרתי אומץ והוצאתי את כל הסיפור, לאור חוק ההתיישנות, לא יכולתי להגיש תלונה על הפגיעה.

בני הנוער כנראה לא תמיד מבינים את ההשלכות שיש לפגיעות מיניות ולהפצה של תמונות וסרטונים פרטיים, כך שהנערים והנערות חושבים שזה לגיטימי ונורמלי לבצע עבירות כאלה. כיום לצערי הרב שליחת תמונות עירום או הפצה בלי הסכמה כבר נמצאים בכל מקום.